

For at ungdomsnævnet kan få det fornødne overblik over, hvilke foranstaltninger der fra kommunens side bør foretages i det kommende skoleår, må det pålægges private — sammenslutninger eller enkeltpersoner — der agter at sætte undervisning af den i nærværende lov omhandlede art i gang, inden en vis frist, f. eks. inden 1. september, at sende en foreløbig indberetning til nævnet om det ungdomsarbejde, der agtes sat i gang i den kommende vinter.

I København har det hidtil været skoledirektionen, der har behandlet og godkendt planerne angående aftenskoleundervisningen, medens ungdomsskoleplanerne er blevet behandlet af ungdomsskolenævnet og stadfæstet af kommunalbestyrelsen. Da man anser det for lidet hensigtsmæssigt, at planerne for disse to skoleområder behandles af forskellige myndigheder, og da ungdomsnævnet netop er sammensat under hensyntagen til det heromhandlede kulturelle arbejde, foreslår man, at samtlige planer behandles af dette nævn og stadfæstes af kommunalbestyrelsen.

Når det i stk. 2 foreslås, at det i § 15, stk. 2, omhandlede lokale tilskud skal udredes af kommunen, såfremt et flertal inden for ungdomsnævnet anbefaler det, er det en gentagelse af den bestående ordning for aftenskolernes vedkommende. Efter den gældende ungdomsskolelov er der derimod altid pligt for kommunen til at udrede det lokale tilskud til private ungdomsskoler. Da det må anses for både rimeligt og mest praktisk at have ensartede regler på dette område, har man i lovforslaget optaget aftenskolelovens regler som gældende for begge skoleformer, ligesom man samtidig har udvidet bestemmelsen til også at omfatte de i § 45 omhandlede fritidsarrangementer i tilknytning til ungdomsskolen. Derimod har man ment at måtte bortse fra ungdomskostskolerne i denne forbindelse, da en dispositionsret for ungdomsnævnet på dette område ville medføre for vidtgående økonomiske konsekvenser.

Bestemmelsen i stk. 5 om, at kommunen er pligtig at udrede bidrag til dækning af rejseudgifter til tilrejsende lærere, når et flertal inden for ungdomsnævnet anbefaler det, står i forbindelse med bestemmelsen i § 18, hvorefter det fremtidig gøres til en betingelse for udredelsen af statstilskud til dækning af sådanne rejseudgifter, at der også ydes tilskud hertil fra vedkommende kommune eller stedlige kreds. Som anført under bemærkningerne til § 18 er det hensigten med denne bestemmelse at indskrænke benyttelsen af tilrejsende lærere, hvor dette ikke er nødvendigt. Da der imidlertid foreligger mange tilfælde, hvor en ønskelig undervisning ikke kan gennemføres uden benyttelse af tilrejsende lærere, finder man det rimeligt at tillægge ungdomsnævnet beføjelse til at bestemme, at kommunen skal yde tilskud hertil.

I paragraffens stk. 8 henleder man opmærksomheden på, at der — udover den fornødne kontormæssige medhjælp — kan blive tale om at stille en eller flere honorarlønnede medhjælpere, herunder ungdomsvejledere, til rådighed for nævnet, for at dette på tilfredsstillende måde kan varetage de mangeartede opgaver, der påhviler det. Man finder det rimeligt, at staten refunderer halvdelen af udgiften til sådanne medhjælpere. En sådan ordning svarer også nøje til den svenske lovgivning på dette område, hvor ansættelsen af ungdomsvejledere synes at være blevet en succes.

Den foreslåede maksimumsløn er sat i forhold til købstadlærerløn, da ordningen formentlig i særlig grad vil blive anvendt af købstæderne eller de større landkommuner med købstadordnet skolevæsen.

Der er ikke stillet forslag om tilskud til befordring, telefon m. v., da man finder, at disse udgifter naturligt bør bæres af kommunen.